

De Fontibus Salvatoris

Informácie z duchovného Centra Salvator v Bratislave

Neznámy...

Už niekoľko rokov ma vnútorne rozleptáva jedna udalosť: Božie narodenie. Pán Ježiš sa narodil nevieme kedy a nevieme kde – informácie o tom sú vecou domýšľania či tradície: Narodenie pripadá zhruba medzi roky 4 – 8 pred Kr. a miesto dnes označené striebornou hviezdou v Bazilike Narodenia v Betleheme je takisto voľbou bez historického argumentu. Samozrejme, dokážem prijať túto neurčitost', veď na preklebanie rozumových pochybností máme predsa vieru... Ale.

Z toho, čo dnes vieme o vesmíre jednoznačne vyplýva, že je až neuveriteľne presne vyladený tak, aby vôbec bol: stačí jemne pozmeniť zopár konštant udávajúcich základné sily (gravitačná, elektromagnetická...) či pomer väzieb na atomárnej či subatomárnej úrovni a vesmír, naša realita, naše bytie sa jednoducho rozpadnú!

Nuž a to, čo ma rozleptáva, to, čo vo mne vyvoláva neistotu, je práve nesúlad uvedených informácií: ako mohol Boh – Stvoriteľ takých pozoruhodných, vyšperkovaných a obdivuhodných detailov poslať medzi ľudí svojho Syna a neodhalil nám pritom nie že detaily, ale ani základné koordináty!?

Napokon 25. decembra máme jeden krásny sviatok – sviatok naplneného očakávania, je to sviatok príchodu (adventus) Spasiteľa. V nepreniknuteľných zimných tmách zažiarí Svetlo a človek v nich tak veľmi potrebuje vidieť, lebo kam by sa bez neho podel? Dostávame dar (Dar) z neba, všetci, trochu to zdôrazním: naozaj všetci, aby sme sa tešili z toho, že tiež môžeme všetci odovzdávať... seba. Máme úžasný príklad, máme úžasnú Božiu školu zapísanú v evanjeliách. Pán Ježiš, muž bez dátumu a miesta narodenia, Boh bez občianskeho preukazu a biočipu, tento Neznámy práve prichádza. Zrejme aj preto, aby poukázal na to, na čom skutočne záleží – veď o koľkých z nás vieme, kde a kedy sa narodili a ďalšie podrobnosti, no a ako to mení či nemení náš vzťah k nim? A na druhej strane, o koľkých nevieme nič a pritom sa na nich dokážeme usmiať, porozprávať sa, prijať ich... srdcom. Ten Neznámy prichádza zakrytý pred uchopiteľným a evidovateľným poznaním, lebo tým zároveň odkrýva spôsob, akým sa dá spoznať. Zaiste v živote sami rozoznávame chvíľky, keď sa zrazu stáva Známy, presvedčivo a bez pochyb vtedy vieme, že toto je On: 25-tych decembrov môže v nás byť počas roka neobmedzene veľa ☺. Musím sa podeliť, pretože aj ja práve prežívam takúto chvíľu – píšuc článok, prepínam na internet a na videu sledujem techniku umeleckého leptania skla pri výrobe svietnika. Na sklenený pohárik sa priloží šablóna vianočnej hviezdy s typickým chvostom, natrie sa špeciálnou tekutinou a celé to rozleptávanie nadobudne zmysel, keď sa dnu vloží sviečka a v zimných tmách sa narodí svetlo, trochu to zdôrazním: Narodí Svetlo.

*Radoslav Matejov

Modlitba mení videnie sveta

Český rímskokatolícky kňaz **Karel Satoria** (1953) bude v januári 2018 v Centre Salvator viesť duchovnú obnovu s názvom Povoláním člověk. Pre našich čitateľov sme pri tejto príležitosti pripravili krátky rozhovor o modlitbe.

**Jestvuje nejaký rozdiel alebo prepojenie medzi vnútornou, kontemplatívnou modlitbou v uzavretom priestore, v kaplnke, v kláštore a medzi modlitbou v aktívnom, všednom živote?*

Jedno je ve službě druhému. Tím, co nazýváme kontemplativní modlitbou, tedy řekněme „jednoduchou přítomností Boha“, získáváme zkušenost s nastavením, nebo také pozdvižením mysli, ve které se On stává „nepřehlédnutelným“. Tato zkušenost 'z kaplnky' učí nalézat a vnímat Jeho přítomnost při vši činnosti, a to tak, že se člověku stává stále zřetelnější fakt, že „v Něm žiji, pohybují se a jsem“ (srv. Sk 17), a tomu se chce ještě více a hlouběji porozumět a kde jinde, než v kaplnce, a tak to jde stále dokola.

**Ako spájať duchovný život so zaneprázdnenosťou?*

Zeptejme se rovnou: jak spojit život se zaneprázdněností? Žádný duchovní život neexistuje, je jen život, který chce své, jinak živoří. Ježiš upozorňuje na nebezpečně okleštěné vnímání života, když připomíná, že nejen chléb umožňuje žít...

**Ako vy prežívate kontemplatívnu modlitbu vo svojom každodennom živote?*

Tak že modlitba mění mé vidění světa, že když se zadaří, tak vše se stává nesmírně zajímavým a dokonce dobrým až tak, že se chce děkovat a člověku roste chuť žít, jde možná o jakési vidění světa Boží optikou. Když se nezadaří nastavit se tak, vše ztrácí smysl...

Pozvánka – Povoláním člověk

Kňaz Karel Satoria pôsobil ako generálny vikár brnianskej diecézy, desať rokov strávil v kláštore v Sept Fons v strednom Francúzsku a teraz pôsobí v Dobříši. Cez svoju skúsenosť modlitby vysvetľuje, akú úlohu chce zohrať modlitba v našom povolaní byť človekom.

TERMÍN: 26. január 2018 – 28. január 2018

CENA: 26 eur/deň (ubytovanie + strava) 52 eur/2 dni + mestská daň 1,70 eur/deň + poplatok pre exercitátora 20 eur

Jedno jednoduché jedno

...milý človeče, ako ti môže uškodiť, keď dopraješ Bohu, aby bol v tebe Bohom? Vyjdi zo seba úplne a bezo zvyšku kvôli Bohu a Boh vyjde zo svojho len kvôli tebe. A keď obaja vyjdú, to, čo zostane, je jedno jednoduché jedno. V tomto jednom rodí Otec svojho Syna v najvnútornejšom zdroji. Tam vykvitá Duch Svätý, tam vyrastá v Bohu vôľa, ktorá patrí duši.

Majster Eckhart

Vnútorný prameň

Modlitba je jedným z nástrojov duchovného života, no pritom sa v súčasnosti môžeme stretnúť s množstvom nedostatkov v jej chápaní. Moderný kresťan by mal vedieť, čo je modlitba, aké druhy modlitby by mohol skúsiť, ale predovšetkým by sa mal „vedieť“ modliť. Orientáciou na ceste hľadania modlitby chce byť aj tento seriál...

Pred tromi rokmi, keď sme v Centre Salvator začali s prvými modlitbovými utorkami, objavili sa prvé otázky na tému duchovného života a v nich aj úprimná túžba po VIAC, po vnútornom živote, po objavovaní seba a BOHA.

Z tých modlitbových utorkov sa postupne rozvíjala celkom slobodná komunikácia medzi Bohom, návštevníkmi Centra Salvator a mnou, bez toho, aby bolo niečo vopred naplánované, vznikalo postupné objasňovanie a rozlišovanie, s čím vo svojom živote zápasia a čo by radi vo svojom živote objavili, a ako by im bolo možné sprístupniť priestor pre zakúsenie Boha. Tie deväťdesiat minútové vzájomné stretnutia dokazovali, že ak sa naladíme na ten „vnútorný základný tón“, ktorý je v každom z nás, ostane v ňom „pocit potreby“ neustále sa na tento svoj základný tón naladovať, a tak sa človek krôčik po krôčiku vydáva na svoju duchovnú cestu očistenia a uzdravenia. Možno si myslíte že rozprávam o ľuďoch, ktorí sú každý deň v kostole a každý deň sa modlia. Áno, rozprávam aj o týchto hľadajúcich, no poznám aj ľudí, ktorí neverili, nevedeli nič o duchovnom živote, ale zlomila ich nečakaná udalosť na ich životnej ceste. Aj takí ľudia sa dokážu modliť.

**Čo je vlastne modlitba a dá sa rozlíšiť kontemplácia od meditácie?*

V samotnej modlitbe sa jednotlivé spôsoby často prelínajú. Jednoducho by sme to mohli vyjadriť asi takto: pri rozjímaní a uvažovaní viac prichádzajú k slovu schopnosti intelektu, zatiaľ čo pri kontemplácii sa do popredia dostávajú schopnosti duše. Pri rozjímaní sa pýtame: „Je mi prostredníctvom niekoho alebo niečoho jasnejšie?“, pri kontemplácii: „Priblížil som sa k niekomu, priblížil sa niekto ku mne?“

A touto skúsenosťou, že Boh nie je „statické tajomstvo“, ale TEN, ktorý vychádza človeku oproti a dáva sa mu, je inšpirovaný aj svätý Ignác vo svojich duchovných cvičeniach. A to je aj základným obsahom všetkého: vlastná skúsenosť, ktorú dáva Boh. Táto osobná skúsenosť s Bohom človeka očisťuje a premieňa. K tejto skúsenosti sa potrebujeme odraziť z postoja, ktorý si opakujeme na modlitbových utorkoch, a je to postoj: dovoliť Bohu, aby vo mne konal.

**Ako by to mohlo „fungovať“ v normálnej praxi?*

Do modlitby zapájame rozum, pamäť, predstavivosť, pocity a vôľu. To spája vonkajší svet s našim vnútorným životom. Sú to úžasné nástroje, ktoré sme dostali, aby sme obstáli vo svete a preživali ho z perspektívy jedinečnosti a vzťahu k Bohu. To je to, čo opisujeme ako bežné vedomie. Sem patrí aj ignaciánska modlitba – napríklad keď rozjíname o Kristovom utrpení – v tomto zmysle by to znamenalo zamerať sa na Kristovo utrpenie a smrť a prehlbovať toto tajomstvo tým, že zapojíme svoje pocity a životné skúsenosti, keď sme trpeli.

Jestvuje však aj priestor, keď nevyužívame vlohy rozumové, emočné, vizuálne či pamäťové. Táto modlitba využíva schopnosti, ktoré sú v nás zablokované, pretože sa

spoliehame na osvedčené vlohy, ktoré bežne využívame. Tieto takzvané jemnejšie schopnosti sa pomenúvajú ako „duchovné zmysly“. Naučiť sa s nimi pracovať, je ako naučiť sa vidieť v tme. To definuje vnútornú modlitbu.

Môžeme to vysvetliť aj tak, že v „modlitbe zmyslami“ je ticho ako prázdna nádoba, do ktorej Boh vleje obsah a pri vnútornej modlitbe načúvame tomuto obsahu. Môže sa nám to zdať ako nič... ale dokážeme to rozoznať iba vtedy, ak umírne naše bežné vedomie.

Jeden trapistický mních pomenúva túto modlitbu ako „modlitbu za hranicami schopnosti“. Táto modlitba stavia na tom, že človek sa chce stretnúť s Bohom taký, aký je. Bez sprostredkovania cez nejakú myšlienku či slovo, úvahu, obraz. Vstúpiť na takúto pôdu neznamená užívať si ticho pre bežné vedomie, ale položiť sa do náručia ticha.

**A čo môže spôsobiť praktizovanie vnútornej modlitby? Okrem osobnej skúsenosti, aké je ešte „ovocie“ tejto modlitby?*

Keď používame koncentračné metódy, teda ústnu a rozjímavú modlitbu, koncentrácia má tendenciu brzdiť účasť nevedomia, ktoré je zásadným pri očístnom procese. To vysvetľuje aj to, že ak urobíme iba vonkajšiu zmenu, vonkajšie preprogramovanie, ak to nejde zvnútra, môže to spôsobiť vážne škody a my iba potlačíme a odmietneme nevedomé impulzy. Skutočnou askézou je očistenie nevedomých motívov. A nástrojom, ako sa k nim dostať, je vnútorná, kontemplatívna modlitba, ale aj skúsenosť duchovných cvičení. Cesta vnútorného uzdravenia a premeny začína pravidelným praktizovaním vnútornej modlitby a meditácie, pričom meditáciu nevnímame ako rozvíjanie koncentrácie, ale ako cestu očisťovania a uzdravovania nevedomia. Očisťovanie, modlitba je tak nielen prípravou na vzťah – ale už samotný vzťah. Je to „súhlas s prítomnosťou Boha, súhlas aby Boh vo mne konal“.

**Ako toto očisťovanie funguje?*

Nevedomie sa v priebehu vnútornej modlitby odľahčuje, a človek sa začína vymaňovať z pút „nepravého ja“; to znamená z nutkavých, riadených, nerozpoznaných motivácií, ktoré dominujú vo väčšine nášho nepremeného ľudského chovania. To „nepravé ja“ sa vytvára v detstve (alebo aj skôr) – ako reakcia na ohrozenie našej vnútornej pohody. Nepravé ja si nesie aj na duchovnej ceste. Naše „skutočné ja“ spočíva pod množstvom nánosov. Keď sedíme pohrúžení do vnútornej modlitby s úmyslom spočinúť a zveriť sa Bohu, nevedomie začne odhadzovať záťaž „celoživotného emočného programu“, potlačené spomienky, bolesť, nahromadené zranenia.

Meditácia a vnútorná modlitba sú základným nástrojom konfrontácie, askézy, je to konkrétny boj s nevedomými motívmi, zároveň táto modlitba vytvára atmosféru a dôležité podmienky pre vzťah s Bohom a vedie k zjednoteniu s Bohom, pokiaľ vytrváme. Keď vstupujeme do tohto priestoru a spočívame v Bohu, ktorý je za myšlienkami, slovami a pocitmi – dochádza k hlbokému uzdraveniu celoživotných citových zranení a my ich v modlitbe nechávame odísť.

Vzácné je aj to, že v duchovných cvičeniach a vo vnútornej modlitbe sa toto uzdravovanie a očisťovanie uskutočňuje na posvätnom mieste modlitby a v prehľbujúcej sa dôvere v Boha.

(pokračovanie v ďalšom čísle)

***sestra Gracia Kováčová**

Môj príbeh

Milí čitatelia, nasledujúce príbehy vznikali v kontakte s Centrom Salvator. Autentické zážitky a skúsenosti odzrkadľujú dotyk modlitby, meditácie či duchovných cvičení. O svoj príbeh sa rozhodlo podeliť viacero ľudí a uverejňujeme ich postupne.

Deset let přešlapování na místě

... malé pokusy, které nikam nevedly, oscilování mezi prací a únikem do samoty, experimentování s životem bez Boha, s životem s Bohem a někde mezi tím... a čas letěl...

K mé cestě na Ignaciánské exercicie přispělo hodně událostí a rozhodujícími z nich byly ty, které se odehrály kolem školního roku 2014/15... uvědomila jsem si tehdy, že *jsem tam, kde nechci být, a nejsem tam, kde chci být* (i když „tam, kde chci být“ byl spíš jen pocit) – celkově v životě i v dílčích věcech jako je práce, vztahy, bydlení, vztah s Bohem. Uvědomila jsem si, že kvůli studiu a práci (s jakkoli ušlechtilými úmysly, což učitelství pro mě bylo) přicházím o vztah s Bohem a ztrácím sama sebe a dávné sny. Byl to život v provizoriu, čekání na to, až se zlepší vztahy v rodině, až si vydělám nějaké peníze, až...

Došla jsem do bodu, kde setrvat znamenalo setrvalovat ve smrti. Prvním krokem bylo rozhodnutí odjet asi *za* rok přesně *na* rok do USA (jeden z mých dávných snů). Dalším krokem bylo vyrazit na dlouho odkládanou pouť do Santiaga. Tak jsem v létě 2014 vyrazila (zlaté dlouhé učitelské prázdniny!). Cílem bylo být jen s Bohem, radikálně se na něj spolehnout a zažít HO. (Proto jsem šla rakouskou a trošku i švýcarskou etapu pouti, abych se vyhnula masám lidí.) Byl tam. Pořád. Z pouti jsem se vrátila v mlčenlivém stavu, rozhodnutá pro určité věci a už jsem se tak nebála. Na začátku školního roku 2014/15 následoval další odkládaný krok – celoroční „duchovní obnova v Duchu svatém“, kterou v Brně pořádá hnutí Emmanuel. Během ní vedly moje kroky k celoživotní svátosti smíření, na jejímž konci mě otec jezuita přímo katapultoval na Ignaciánské exercicie. Ačkoli předtím to pro mně byla záležitost pro „duchovně vyspělé lidi“, kteří se s exercitátorem dokáží bavit „na úrovni“ (= ne pro mě), po pobídce otce jezuita jsem neváhala, a ještě ten večer mi Google nabídl termín, jako zážrakem o jarních prázdninách. Zásadní pro mě bylo toto „reklamní“ sdělení v nabídce exercicií: USPOŘÁDAT SI SVŮJ ŽIVOT. A druhá nejlepší věc: Slovensko. (V Čechách se vždycky všichni tak trochu známe, a proto se tam na obnovách necítím úplně v bezpečí.) Odpověď sestry Gracie na mou přihlášku byla tak laskavá, že jsem věděla, že jsem v nejlepších rukách. Tři měsíce těšení se na exercicie...

Na exercicie jsem přijela s odporem. Byla jsem vyčerpaná z práce, a těsně před odjezdem se mi začaly vybavovat nejrůznější negativní zkušenosti. Bála jsem se zklamání (zase jsem nepotkala Boha, zase mi nikdo nerozuměl...) nebo interpretování určitých textů / pocitů naprosto špatným způsobem, jak se mi v minulosti často stávalo... Nakonec jsem smazala dva rozepsané e-maily sestře Gracii, ve kterých jsem se marně snažila vysvětlit důvod pro omluvu, a rozhodla jsem se přijet, ale s tím, že pokud to bude o ničem, okamžitě jedu domů. Touto radikalitou jsem překvapila sama sebe a získala jsem díky ní obrovskou vnitřní svobodu, dokonce i vůči duchovním obnovám, což byl dříve nepoznaný a velmi dobrý pocit. Přijela jsem večer, zmoklá, unavená z bloudění v ulicích za tmy, a rozhodnutá, že *je* to o ničem, ještě než to vůbec

začalo. Během večere se ještě mohlo mluvit, ale já jsem nemohla, všechny konverzace u stolu mi přišly mimo, až na to, že všichni vypadali spokojeně, což ukazovalo spíše na to, že mimo jsem já. Ještě pár vodních par a asi se rozprším. Zlom přišel ve chvíli, kdy po večeri začalo silencium a první setkání v malé skupince s vysvětlením, jak probíhají exercicie.

Dostalo mě to. Od první minuty, kdy bylo ticho a sestra Gracia nám začala vysvětlovat smysl exercicií a dala nám první úkol na večer. Od té doby jsem žila. Mohla jsem spát, kreslit, psát básně, tvořit, rozplánovat si den a hlavně mluvit o tom všem s někým, kdo mě POSLOUCHAL a i když jsem říkala cokoli, nic nebylo špatně, všechno bylo nějak dobře a ukazovalo na něco, všecko se použilo jako materiál pro další cestu...

Staré sny a touhy ožily. Bylo to jako když skrz strašně hlubokou vrstvu betonu prorazí silným proudem pramen vody... Našla jsem sama sebe, svou krásu. A taky své životní povolání (manželství versus zasvěcený život). A taky jsem znovu dospěla k rozhodnutí odjet do zahraničí a zároveň se rozloučit se zaměstnáním, kde mi nebylo dobře. Obrovská úleva po všech stránkách. Po skončení duchovních cvičení jsem ještě potřebovala další ujišťování a povzbuzování a naštěstí sestra Gracia byla vždycky ochotná mi pomoci.

Úplně nový a úplně konkrétní rozměr pro mě dostalo někdejší vyjádření papeže Františka, když řekl, že náš Bůh je Bohem překvapení. Každá meditace nad Písmem - tak jak ji popisuje sv. Ignác - byla totiž pro mě překvapením, natožpak celé exercicie. Člověk neví, kam ho to zažene, co se při čtení vynoří, a k jakým rozhodnutím ho to přivede... je to jedno velké dobrodružství, lepší než dvacet skautských táborů v jednom. Fascinuje mě, že se tu řeší KONKRÉTNÍ věci, konkrétní rozhodnutí. Neřeší se obecné problémy jako „měl bych asi víc být milosrdnější k lidem“... A že skrze upřímnou modlitbu a poctivě naslouchání vlastnímu nitru se DÁ dojít k odpovědi. Občas mi to svojí jednoduchostí připomínalo věštění z křišťálové koule, akorát že ten proces hledání odpovědi je často dost vysilující zápas, jehož výsledky navíc nejsou vždycky úplně jednoznačné a vyžadují si ověření v čase a ověření druhými (skrze rozhovor s doprovázejícím).

Díky, svatý Ignác

***Matka F.**

Prvý kontakt s Centrom Salvator siaha ešte do čias predtým, ako začalo vôbec fungovať – keď som mal možnosť zazrieť jeho projekt v jednom časopise počas štúdií architektúry. Spomínam si naň aj v súvislosti s už zosnulým architektom Jánom Lukáčom, s ktorým sa moji rodičia dobre poznali.

Druhý kontakt nastal, keď som „nažhavený“ skúsenosťou z kontemplatívnych exercicií z českého Kolína hľadal nejaké príbuzné prostredie vo svojom rodnom meste. Google nesklamal... Dodnes som mal možnosť zúčastniť sa niekoľkých „kontemplatívnych modlitbových utorkov“, kde sme boli vovádzaní do metódy spytovania svedomia s modlitbou Examen. Táto skúsenosť mi pomohla lepšie pochopiť miesto „spytovania svedomia“ v dennom režime bežného dňa. Veľmi tomuto Centru fandím. Okrem zaujímavého architektonického prevedenia má skvelú polohu v rámci Bratislavy a myslím si, že má veľký potenciál rozširovať ponuku aj pre hľadajúcich a nezakorenených vo viere, ktorým málokto v našom prostredí venuje pozornosť.

***Michal Žák, študent**

PROGRAMOVÁ PONUKA CENTRA SALVATOR DECEMBER 2017 – JÚL 2018

Praktický duchovný život – spiritualita vo všednom dni Modlitbové utorky s Majstrom Eckhartom

– Postava, mystika a poučenia Majstra Eckharta.
– TERMÍNY (vždy od 17.15 do 18.30): 12. december; 9. január; 30. január; 20. február; 13. marec; 10. apríl; 24. apríl; 22. máj; 5. jún; 19. jún

Modlitba za povolanie

– Modliť sa za svoje povolanie, alebo za povolanie blízkeho človeka, alebo niekoho, kto je nám nejakým spôsobom zverený.
– TERMÍNY (každý druhý pondelok v mesiaci o 19.00 svätá omša a po nej polhodinová adorácia): 11. december; 8. január; 12. február; 12. marec; 9. apríl; 7. máj; 11. jún

Cyklus jednodňových duchovných obnov – Škola mníšskych otcov a Žalmy ako modlitbový poklad

– Otcovia púšte odchádzajú do otvoreného geografického priestoru, aby žili novým životom. Na púšti vzniká nový svet. Aj my odchádzame do „púšte“, aby sme v sebe znovu objavili priestor, kde sa stretávame so svojím pravým „Ja“. Jedným z prostriedkov k stretnutiu sú žalmy, ktoré sa môžu dotýkať strachu, úzkosti, radosti i vďačnosti. Budú nás vovádzať k osobnému postaveniu sa pred Boha. Pravidelné mesačné duchovné obnovy na seba dynamicky nadväzujú, účasť však nie je záväzná a je možné vybrať si ktorúkoľvek časť duchovnej obnovy. Obnova prebieha vždy v tichu.
– TERMÍNY (vždy od 9.30 do 19.00): 2. december; 13. január; 10. február; 10. marec; 14. apríl; 5. máj; 9. jún
– CENA: 13 eur/deň (celodenné občerstvenie, obed a večera)

Povolanie človek – duchovnú obnovu vedie Karel Satoria

– Český rímskokatolícky kňaz Karel Satoria pôsobil ako generálny vikár brnianskej diecézy, desať rokov strávil v kláštore v Sept Fons v strednom Francúzsku a teraz pôsobí v Dobříši. Cez svoju skúsenosť modlitby vysvetľuje, akú úlohu chce zohrať modlitba v našom povolaní - byť človekom.
– TERMÍN: 26. január 2018 – 28. január 2018 – CENA: 26 eur/deň (ubytovanie + strava) 52 eur/2 dni + mestská daň 1,70 eur/deň + poplatok pre exercitátora 20 eur

Spytovanie svedomia – EXAMEN

– Examen patrí k ignaciánskej modlitbe. Má nám pomôcť nájsť Boha v našom živote. Spočíva v skúmaní prežitého dňa a hľadani znakov Božej prítomnosti. To si vyžaduje cvičenie pozornosti, trpezlivosti, ochotu učiť sa hľadať. V modlitbe examenu sa učíme vždy s väčšou milujúcou pozornosťou pozerať na dianie svojho dňa.
– TERMÍN: 15. marec 2018 – 18. marec 2018
– CENA: 26 eur/deň (ubytovanie + strava) 78 eur/3 dni + mestská daň 1,70 eur/deň

Centrum Salvator
duchovné aktivity,
konferencie a ubytovanie
Jakubovo námestie 4 - 5
811 09 Bratislava
+421 907 274 723

duchovneaktivity@centrumsalvator.sk

Vnútna modlitba – cesta z hľadanky malého ja k veľkému JA

– Množstvo síl využívame na premietanie a plánovanie, aby sme sa udržali nad hladinou. Vnútna modlitba nás chce naopak zbaviť vzorcov správania a ponoriť do tichých hlbín, kde sa to najvnútornejšie „ja“ stretáva s Bohom, aby vylúštilo hľadanku svojho malého ja a vytvorilo spojenie s veľkým JA.
– TERMÍN: 10. máj 2018 – 13. máj 2018
– CENA: 26 eur/deň (ubytovanie + strava) 78 eur/3 dni + mestská daň 1,70 eur/deň

Duchovná obnova s otcom Jozefom Maretom – pokračovanie – Zbav nás zlého

– Gréckokatolícky kňaz o. Jozef Maretta má skúsenosť exorcistu. Ľudia sa na neho obracajú keď potrebujú pomoc, keď majú smútok, ťažkosť, mnohokrát v srdci horkosť. Hovorí, že im ponúka kristocentrickú terapiu, čo znamená, že nie on pomáha, ale iba sprostredkúva víťazstvo Ježiša Krista, ktorý priniesol spásu, radosť a pokoj.
– TERMÍN: 25. máj 2018 – 27. máj 2018
– CENA: 26 eur/deň (ubytovanie + strava) 52 eur/2 dni + mestská daň 1,70 eur/deň + poplatok pre exercitátora 20 eur

Doprevádzané exercície podľa svätého Ignáca

– Exercície – duchovné cvičenia otvárajú priestor a čas pre duchovný rast človeka a hlbší osobný vzťah s Bohom. V centre stojí stretnutie so životom Ježiša Krista, prostredníctvom ktorého sa exercitanti dostávajú do posvätného tajomstva vlastného bytia. Stretnutie umožňuje cestu k uzdraveniu. Exercície trvajú od 3 do 30 dní, sú sprevádzané osobou, ktorá sa dobre vyzná v dynamike exercičného procesu. Základnými elementmi sú ticho, modlitba, meditácia, rozjímanie zo svätého písma, účasť na svätej omši, sprevádzajúce rozhovory a ochota vydať sa na cestu vnútorného procesu.
– TERMÍNY: pôstny 25. február 2018 – 4. marec 2018
letný 1. júl 2018 – 8. júl 2018
– CENA: 26 eur/deň (ubytovanie + strava) + mestská daň 1,70 eur/deň

Večer o modlitbe s Markom Váchom

– Marek Orko Vácha je katolícky kňaz, administrátor vo farnosti Lechovice u Znojma, na fakulte sociálneho štúdia v Brne vedie seminár zameraný na vzťah kresťanstva a ekológie. Je prednostou Ústavu etiky na 3. lekárskej fakulte Karlovej univerzity. V roku 2002 žil šesť mesiacov v trapističkom kláštore Sept-Fons vo Francúzsku.
– TERMÍN: 12. január 2018 o 18.00
– CENA: 5 eur – účastnícky poplatok

Túžba po tichu - volanie Boha

– Centrum Salvator ponúka aj priestory pre jednotlivcov či skupiny, ktoré hľadajú ticho, pokoj, čas pre modlitbu na jeden alebo viac dní. Tí, ktorí o to vopred požiadajú, sú duchovne sprevádzaní.
– CENA: 15 eur/deň - ubytovanie
11 eur/deň - strava